14. Jaar, Nr. 22. -- 's HERTOGENBOSCH. -- ZATURDAG, 19 Februarij, 1842.

DE NOORD-BRABANDER.

Staat- en Letterkundig Dagblad.

DICERE VERUM QUID VETAT?
HORATIUS.

ABONNEMENTS-PRIJS
Voor de Stad, ƒ12-
Franco per post, » 14-.

(*Verschijnende driemalen ter week:* Dingsdag, Donderdag *en* Zaturdag)

ADVERTENTIEN.
15 cent de regel
behalve 35 cent zegel.

OOSTEN.

KONSTANTINOPEL 19 Januarij.

Alle Turksche troepen, welke het Gouvernement uit Azie bad doen komen, hebben tegenbevel ontvangen en last gekregen om zich naar Erzerum te begeven, 30 000 man zullen zich aldaar vereenigen. De geheele landweer van Diarbekir, Mardin, Massul en Bagdad zullen ook naar deze bestemming optrekken. Uit deze bewegingen zou men kunnen opmaken, dat zij een observatiecorps op de grenzen van Rusland willen oprigten. De Ottomannische Porte heeft geld gezonden naar Erzerum, Frébisonde en Syrie. — (*Gazette Univ. de Leipzig.*)

— Men schrijft uit Algiers den 5 Februarij:

» De stoompaketboot, die den eersten Februarij van Oran is aangekomen, heeft ons de tijding medegebragt, dat de Gouverneur Generaal, door het slechte weder verhinderd, eerst tegen het einde van Januarij naar Tlemcen vertrokken is. Alle troepen, welke aan deze expeditie moesten deel nemen, zijn met geweeren à piston gewapend. Deze voorzorg is zeer belangrijk in een jaargetijde, waarin de regen zoo overvloedig en menigvuldig is; zij kan ons voorloopig van groote voordeelen op de Arabieren verzekeren, daar hunne wapenen door den regen of het vochtige weder zeer slecht te gebruiken zijn.

» De stammen van het westelijke gedeelte der Provincie Oran staan bijna allen thans met ons in betrekking. Zij verzenden dagelijks brieven naar den Generaal Mustapha, om hem hunne onderwerping aan zijne handelingen aantebieden, en de bescherming van Frankrijk tegen Abd-el-kader te verzoeken.

— Mgr. de Bisschop Dupuch, is vergezeld van zijnen Groot-Vikarius-Generaal in den nacht van 27 op 28 Januarij alhier aangekomen.

ZWITSERLAND.

Men leest in de *Gazette de Lucerne.*

» Er bestaat eene zeer gegronde spraak, van eene te houdene bijeenkomst tusschen de Bisschoppen van Sion, Geneve, Bazel, Chur en de Apostolische Vicarius van St. Gall, alsmede van den bisschop van Côme en Milaan om over de Godsdienstige belangen der Katholijken te beraadslagen, die in geheel Zwitserland in een dreigend gevaar verkeeren.

» Dat valt juist in den bisschoppelijken geest der Katholijken, voegt dit blad er bij, en men weet, dat zulke beraadslagingen in het algemeen genomen, door den H. Stoel worden goedgekeurd. De weldenkende Hervormden weten wel, dat indien het de Radicale partij gelukte om de Katholijken onder het juk te brengen, het niet lang zou duren of zij zelven zouden ten onder gebragt worden. Hetgeen in het openbaar of heimelijk in Argau, Thurgau, Glaris en in andere kantons plaats heeft, moet noodwendig de oogen der blinden openen.

DUITSCHLAND.

— Men schrijft uit Munchen den 7 Februarij: » Het huwelijk van Princes Aldegonda met den Erfprins van Modena zal op Paaschmaandag voltrokken worden. Onmiddelijk na de plegtigheid zullen de doorluchtige Personen met Z. M. den Koning naar Italie vertrekken.

— Op den 2 Februarij is in de gemeente Neufchateau kanton d'Aubel, overleden, de landbouwer Jan-Willem Bauwens, geboren op Pinksteren in het jaar 1742. Deze man is nooit ziek geweest, en heeft in het geheel niets van de gebreken, die gewoonlijk den ouderdom vergezellen, ondervonden; korten tijd voor zijnen dood heeft men hem nog in zijne schuur het graan zien dorschen.

— Stuttgart den 10 Februarij. Mgr. de Bisschop van Rottenburg heeft in de zitting van gisteren, zijn voorstel betrekkelijk den staat van het Katholicismus in Wurtemberg ontvouwd. In het eerst heeft de kamer hetzelve verworpen; de gedeputeerde, Knapp, is gisteren op deze beslissing teruggekomen, en tot de openbaarmaking daarvan met 63 tegen 6 stemmen doen besluiten.

—De *Gazette d' Augsburg* bevat het volgende onder de Bovenrijnsche berigten van 2 Februarij:

» Het getal landverhuizers naar Amerika is sedert vijf jaren op eene ongehoorde wijze vermeerderd. Ieder jaar, en vooral in de maanden Maart, April, Julij en Augustus, vertrekken er verscheidene troepen uit het groot-hertogdom Baden, Wurtemberg, en uit het Paltsgraafschap. Het eigenbelang werkt hiertoe mede, daar deze ongelukkigen alle voordeelen hiervan verwachten.

» Zelden worden deze verwachtingen verwezenlijkt. De meesten worden het slagtoffer van ellende en ziekte of bezwijken door de verandering der luchtstreek. Verscheidene brieven van voorname handelhuizen, geven de treurigste beschrijving van de nieuw aangekomenen. Nooit zijn er, naar het schijnt, zoovele Duitschers bezweken, als voorleden jaar. Verscheidene Duitschers en Elzassers, die zich op de Oevers der Missisipi hebben gaan vestigen, zijn door de heerschende landziekten aangetast en daaronder bezweken. De maatschappij voor de Landverhuizing der Duitschers, opgerigt te Nieuw-York, zal binnen kort een omslagtig verhaal van deze treurige voorvallen geven. —

ENGELAND.

LONDEN 11. Febr. Het nieuwe ontwerp betrekkelijk de wetgeving der Granen is slechts een halve maatregel, en zij, die geneigd zijn hetzelve aan te nemen, verklaren dat zij zulks niet doen, dan omdat dit altijd eene schrede op den goeden weg gedaan is. Maar wij zeggen, en de ondervinding zal zulks bewaarheden, men zal niet voldaan zijn voor dat er andere en grootere vergunningen zullen zijn toegestaan. (*Globe.*)

SPANJE.

In de zitting van den 6 Februarij heeft de Kamer der gedeputeerden drie amandementen van de 6de Paragraaf van het adres over de zaken van Barcelona verworpen. Zij waren tegen het ministerie. Daarna heeft men eene geheime bijeenkomst gehouden, waarin men over de jongste gebeurtenissen in Portugal en de maatregelen dienaangaande te nemen heeft gehandeld.

— Men schrijft uit San-Jago: Er is in de wateren van Vigo een Engelsch eskader binnen geloopen bestaande uit drie schepen, vijf fregatten en twee brikken. Naar de beweging der troepen te oordeelen moet er weder iets op til zijn. Het bataillon zeelieden, dat alhier in garnizoen ligt, zal naar Vigo vertrekken." (*El Corresp.*)

— In verschillende streken van Catalonie heeft zich eene bende dieven en misnoegden vertoond. De cabecilla Felip heeft aan den kust van Sellera (provincie Gerone) den alcade (een Spaansch regter) en eenen rijken grondeigenaar weggevoerd, en 1500 oncen (129,000 franken) als losgeld gevraagd. Er is eene nazoeking in de bosschen bevolen. De nationale militie is geheel en al in beweging. Te Pinadella is eene diligence geplunderd. Ook, heeft zich eene bende aan den kant van Seu d' Urgell vertoond, maar deze is door de bewoners, die in massa te zamen gekomen waren, vernield. —

FRANKRIJK.

In ons vorig nommer hebben wij gemeld, dat het voorstel Ducos in de Kamer der gedeputeerden in omvraag gebragt was. Men weet, dat dit voorstel eene uitbreiding der kiezers regten voorstelt, strekkende om 15 à 20 duizend advokaten, geneesheeren, litterateurs enz. op de kiezers lijst te brengen.

Het ministerie heeft den strijd bij monde van den Heer Duchatel op eene ronde, en voor iedereen beslissende wijze aangevangen.

Deze heeft alle aanhangers van verschillende systema's over de hervorming van het kiezers stelsel, uitgetart zich te verklaren, te weten hen, welke *alle* leden der maatschappij tot kiezers begeeren, en hen, die eischen dat ieder nationale garde *kiezer* en *kiesbaar* zij, en hen, die slechts 600,000 kiezers vragen, en hen die zich met het voorstel van den Heer Ducos bevredigen.

De minister wilde zoo doen kennen, *wie* het zijn, en met welke inzigten *zij* het voorstel Ducos behartigden, om daaruit af te leiden, waartoe eene in schijn slechts beuzelachtige toegevendheid leiden kan. In de daad indien de linkerzijde der Kamer van daag slechts 15 à 20 duizend kiezers vraagt, het is om er morgen 600,000 te kunnen eischen; en eindelijk het kiesregt over iedereen te doen uitstrekken.

De verklaringen die de Heer Duchatel uitlokte, zijn niet gevolgd: de Heeren Arago, Ledru-Rollin, Odilon-Barrot zijn stom gebleven, ten einde de discussies over dit punt te smoren. Twee malen heeft de linkerzijde geroepen, om de Kamer tot de stemming te doen overgaan, om een einde te maken aan eenen strijd, die langer voortdurende, noodzakelijk hunne geheime-inzigten aan den dag moest brengen.

Maar het ministerie heeft deze parlementaire list geheel verijdeld met eene ernstige en volkomene discussie over dit onderwerp uit te lokken. De Heer Dufaure heeft het voorstel ondersteund; hij vroeg namelijk of een advokaat, een op retraite gesteld militair een magistraat, een docter in de letteren of wetenschappen niet zoo veel waarborgen boden dan de grondeigenaar, of industriëelen? De burggraaf Dejean antwoordde daarop dat de door den Heer Dufaure opgesomde capaciteiten, niet buiten het kiezersligchaam gesloten waren als capaciteiten, maar dat zij aan dezelfde voorwaarden behoorden onderworpen te zijn, welke de wet den grondeigenaren, den industriëelen, den fabrikanten voorschrijft. Wat men voor genen vraagt is een voorregt, om van het algemeen regt ontheven te worden; want het algemeen regt heeft de geschiktheid om als kiezer optetreden, gegrondvest op het regt van eigendom.

— Het vergeten van den ijzeren spoorweg van Parijs op Strasburg heeft een hevig misnoegen in de departementen van het oosten veroorzaakt. Derzelver gedeputeerden hebben vier leden uit hun midden benoemd, die zich bij de ministers van oorlog van binnen- en buitenlandsche zaken begeven hebben. De bezending heeft in het breede hare klagten uitgedrukt, over de soort van verontwaardiging, waarmede door het gouvernement

alle ontwerpen voor den ijzeren spoorweg, werden ontvangen, die voor de militaire verdediging van het land van het grootste belang is, voor al op het oogenblik waarin al die zelfde werken, der buitenlandsche mogendheden alleen naar den Rijn gerigt worden. De maarschalken Oudinot, Gérard en Molitor hebben, naar men zegt, aan deze bezending deel genomen.

Het schijnt, dat deze handelwijze spoedige resultaten heeft opgeleverd. Een Dagblad verzekert, dat er reeds gisteren een kabinetsraad is gehouden, en men daarin besloten heeft, dat de ijzeren spoorweg van Parijs naar Straatsburg aan de kamers zou worden voorgesteld en dat het grootste gedeelte der gedeputeerden van het oosten ook gisteren avond hiervan zijn onderrigt geworden. (*Constitutionnel.*)

— Men heeft de aandacht van den Koning van Pruissen, gedurende zijn verblijf te Londen, gevestigd op de geschikte gelegenheid, die zich thans voordeed om te Keulen een *Anglikaansch* bisdom te stichten. Dit voorstel moet bij den Koning ingang gevonden hebben; en men zoude hetzelve op dezelfde grondslagen vestigen, waarop men eenen protestantschen bisschop te Jerusalem heeft daargesteld.

— 14 Feb. In de zitting van heden heeft de heer Guizot het voorstel krachtig bestreden, integendeel de Lamartine heeft voor hetzelve gesproken. Hij was de laatste; want de kamer riep eenparig de sluiting der debatten in. Twintig leden eischten de geheime stemming. Men ging tot dezelve over; en het voorstel werd met eene meerderheid van 41 stemmen verworpen.

— Sedert eenige dagen had men in de omstreken der Hoeve van Ravals bij Latour-de-Carol (Oostel. Pyreneen) eenen wolf van eene buitengewone grootte opgemerkt. In den nacht van den 22 op den 23 der vorige maand legde een der knechts op hem aan en trof hem aan de hals; later legde hij nog eens aan en wondde hem in de schoft. Eindelijk viel het dier neder en gaf geen teeken meer van leven; de knecht en zijne vrienden besloten, dat men hem naar eene zekere plaats zou slepen om den huid af te trekken. Maar welke verbazing! Toen op de bestemde plaats de behendige jager in tegenwoordigheid van meer dan vijftig nieuwsgierigen aan de operatie zou beginnen, staat de wolf eensklaps op, verbreekt het touw waarmede men hem had vastgebonden, ontsnapt de plaats der Hoeve, door eene muur van 6 à 7 voet over te springen en verdwijnt in het gebergte. Ofschoon hij niemand eenig leed gedaan had, had de moedige jager toch spijt, dat hij op deze wijze werd te leurgesteld, daar hij er zoo vele moeite voor had aangewend. —

— De geestelijke broeders zijn in de centrale gevangenis van Nimes ingehuldigd; daar waar men des morgens nog schildwachten zag loopen met den sabel op zijde, ziet men thans een geestelijke broeder wandelen met een godvruchtig boek in de hand. De verwondering der gevangenen was zigtbaar, een van hen die de wet van stilzwijgendheid overtredende legde de broeder, in plaats van hem onbeschoft te behandelen of te dreigen, hem den vinger op den schouder en verzocht hem met een teeken om zich stil te houden. Tot heden toe schijnt alles de gelukkigste en troostendste resultaten te zullen opleveren. —

BELGIE.

Bij de Katholijke universiteit van Leuven is den 11 dezer maand aangekondigd, dat den 15 en 16 Febr. het mondelings examen zal plaats hebben voor de navolgende graden:

Voor het *baccalaureaat* in de theologie, de Heeren Baeten uit Turnhout, van Eerdewegh uit Diest, van der Hallen uit Daelgrimby, (diocees van Luik.)

Voor het *licentiaat* in 't kanoniek regt. De Heeren Deleceuillerie uit Doornik; en Bogaerts, uit Pael (Limburg.)

Voor het *licentiaat* in de theologie. De Heer Terwecoren uit Vilvoorden.

— De Bisschoppen van Belgie hebben deze dagen aan de Kamer der vertegenwoordigers den navolgenden brief toegezonden, die voorzeker van hunne gematigdheid getuigd, daar zij afzien van een voorstel, waarop zij regt hadden.

Mijne Heeren,

» Gebruik makende van het regt volgens artikel 21 ons door de constitutie toegekend, hebben wij de eer gehad aan u, als ook aan den Koning en de Kamer der vertegenwoordiging in de maand Januarij van het afgeloopen jaar eene petitie intedienen, waarin verzocht werd, dat door eene wet het burgerregt aan de Katholijke Universiteit te Leuven zou worden toegekend. Twee eervolle leden der Kamer, de Heeren Dubus (ainé) en Brabant, aangezet door het belang dat zij bij deze inrigting hebben, hebben de goedheid gehad een wetsontwerp voortestellen, om ons dit verzoek toe te staan. De Kamer heeft beslist dat hun voorstel in consideratie zou genomen worden. Bij het onderzoek der Sectien werd het met 41 tegen 39 stemmen aangenomen. Door de centrale sectie werd het behalve eenige toevallige wijzigingen eenpariglijk aangenomen, *na alvorens* zoo als zij in haar rapport zegt, *in verscheidene zittingen de voornaamste moeijelijkheden, van constitutionaliteit en maatschappelijke huishoudelijkheid, die er aan verbonden zijn, bestreden, alle stellingen verklaard en ontleed, en met vrijmoedigheid alle ernstige tegenkantingen weggenomen te hebben.*

» Eene zoo gunstige bejegening, deed ons met een vast vertrouwen hopen, dat de voorgestelde wet door de drie takken der wetgeving wel zou worden aangenomen. Intusschen werdt onze petitie en het wetsvoorstel, dat er het gevolg van geweest is, het voorwerp van even ongegronde als onverwachte aanmerkingen. Men gaf voor, dat wij een bijzonder voorregt wenschten te verkrijgen, en oude regten wilden invoeren, die met onze wetten niet overeenkwamen; men poogde zelfs te doen gelooven, dat wij de handelingen van het gouvernement wilden tegenwerken. . . . . .

Deze en andere nog ongerijmdere voornemens, die men ons tracht aan te wrijven, zijn in het geheel onze bedoeling niet; daar dezelve tot niets anders strekt dan voor de Katholijke Universiteit hetzelfde voorregt te verkrijgen, dat de Universiteiten van den Staat, de Seminariums, de raden der Godshuizen, alle maatschappijen van Weldadigheid, alle gemeenten, alle kerken en een groot getal andere gestichten tot openbaar nut, genieten. Het komt ons voor, dat de waarborgen van orde welke de Leuvensche Universiteit aanbiedt, de diensten, welke zij aan de wetenschappen bewijst, en het voordeel dat zij het land verschaft, haar dit voorregt in alle opzigten waardig maken. Zeer voorname regtsgeleerden en Staatsmannen hebben ons daarenboven verzekerd, dat ons verzoek niets bevat, dat in eenig opzigt met de wetten of constitutie tegenstrijdig is.

» Hoewel wij van de billijkheid van ons verzoek ten volle overtuigd blijven, hebben wij echter besloten om hetzelve intetrekken, ten einde men er zich niet van bediene, om de gemoederen te ontrusten, het wantrouwen gaande te maken en de eendragt te storen, die voor Godsdienst en vaderland zoo noodzakelijk is. Daarom verzoeken wij u, Mijne Heeren, onze petitie, welke wij de eer hadden u toe te zenden, als niet ingekomen te beschouwen.

Met den meesten eerbied hebben wij de eer te zijn

Uwe nederige en gehoorzame dienaren.

» ENGELBERT, Kardinaal en Aartsbisschop van Mechelen.
» CORNEILLE, Bisschop van Luik.
FEBRUARIJ 1842. » FRANÇOIS, Bisschop van Brugge.
» G. — J., Bisschop van Doornik.
» NICOLAS-JOSEPH, Bisschop van Namen.
» LOUIS-JOSEPH, Bisschop van Gend

NEDERLAND.

De Provinciale Staten van Noord-Holland hebben, in hunne op gisteren gehouden buitengewone vergadering, tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal benoemd, den heer Mr. C. A. den Tex, in plaats van den heer P. Huidekoper, aan wien, na zijne benoeming tot burgemeester der stad Amsterdam, op zijn verzoek, een eervol ontslag als lid van de Tweede Kamer was verleend.

— In het *Dagblad van 's Gravenhage* leest men:

» Z. M. Koning Willem Frederik Graaf van Nassau heeft op nieuw een bewijs gegeven van zijne zucht tot bevordering van al wat schoon en goed is. Gelijk bekend is, worden er door den hoogleeraar Blume twee prachtwerken over de *plantvoortbrengselen der Nederlandsche kolonien* uitgegeven. Daaromtrent vermeent men, dat het Z. M. Koning Willem Frederik behaagd heeft, voor 25 exemplaren dier beide werken in te teekenen, tot een bedrag van 17,450 gulden, waardoor de heer Blume zal in staat gesteld worden, deze beide belangrijke werken te voltooijen. Voorts wil men, dat genoemde Vorst voornemens is, deze exemplaren ten geschenke te geven aan die hoogescholen en geleerde maatschappijen, zoo hier te lande als buiten dit Rijk, welke deze beide werken niet bezitten.»

(*Ned. Staats-Cour.*)

Mengelwerk.

Wij ontvingen dezer dagen eenen brief van eene zeer geachte en kundige hand, welke wij onze lezers op aanzoek des geëerden schrijvers mededeelen.

MIJNHEER DE REDACTEUR!

Met belangstellende verwachting werd, bij den aanvang van het jaar, de nieuwe Redactie van den *Noord-Brabander* allerwege te gemoet gezien, en veel gewigt, meer zelfs dan aan den gang van eenig ander Katholijk blad, werd aan de goede uitvoering van deszelfs aangekondigd plan gehecht. Protestanten ook, en, onder dezen mannen van zoo veel geest als onbevangenheid, verheugden zich, bij het verschijnen van deszelfs eerste nommer en juichten den daarin voorkomenden prospectus openlijk toe. Thans zijn er omtrent zes weken sedert verloopen, en schijnt men in staat, eenig oordeel over deszelfs geest en inrigting te kunnen vellen. Het zal u, Mijnheer de Redacteur, zoo ik vertrouw, niet onaangenaam zijn, te vernemen, wat men, op eenen afstand van acht uren van uwe stad, hier en rondom, over uw Blad zoo al denkt. Mogt er zelfs, zoo als doorgaans, ook wat kritiek tusschen loopen, geloof ik, dat het u niet onverschillig zal zijn, hiermede bekend gemaakt te worden. Dan, eenige onoplettendheden in de nieuwstijdingen (welke overigens met zeer veel zorg en keus worden bijeen gebragt) uitgenomen, kan ik u verzekeren, dat de *Noord-Brabander* meestal goedkeuring en bij zeer velen, hoogen lof behaalt. Dat er enkelen zijn, die uwe artikelen of wel te hevig of niet hevig genoeg vinden, zal u even min verwonderen, als het u in het gedacht kan komen om elkeen te willen voldoen. Wat mij betreft, Mijnheer de Redacteur, zoo mijn gevoelen van eenig gewigt is, mij dunkt, dat die artikelen niet overdreven, en toch kras genoeg zijn, en dat daarin het midden tusschen lafheid en hartstogtelijkheid al vrij wel wordt in acht genomen. Een enkel punt slechts zij het mij geoorloofd daaruit op te heffen, wat mij toeschijnt, wat gewaagd te zijn — Onder hetgeen door de constitutionele partij met regt wordt gevraagd, noemt gij, benevens eene gulle ongedwongene uitlegging en loijale werking onzer grondwettige vrijheden, ook de *verandering van kiezingstelsel.* — Regtstreeksche verkiezingen zijn, wel is waar, in de laatste jaren door vele verdienstelijke mannen gevraagd, en ook de schrijver der *Catholijke Nederlandsche Stemmen* heeft daarop meer dan eens aangedrongen. Wat hier nu van zij, en of daaruit al dan niet meer heil voor het vaderland en voor de katholijken in het bijzonder, zou voortvloeijen, blijft het mij altijd duister, hoe men iets met regt kan vorderen, waarop de grondwet in het bijzonder geen regt geeft. Waar moet het heen, en hoe zal de staat de vereischte Stabiliteit verkrijgen, indien men gedurig verandering kan vorderen in eene wet, welke de grondslag van alle andere wetten is? of zegt men, dat waarlijk het tegenwoordige kiezingstelsel lang genoeg heeft bestaan, om daarvan de gebreken te kennen, dan vraag ik weder, of het daarom bewezen zij, dat de voorgestelde verandering eene wezenlijke verbetering zal uitmaken? — Maar genomen dat het in beweging brengen der massa's met al het cabale en de intrigues, die daarvan het gevolg zijn, werkelijk diene tot uitsluiting der aristocratische oligarchie, waarover men zich zoo zeer heeft te beklagen; genomen ook, dat de werking der democratische polijarchie in de daad zoo zegenrijk zij, als men dit zich verbeeldt; gaat het dan nog wel aan, dat men eene loijale *uitvoering der grondwet*, met *verbetering van gebreken* in de grondwet op eene lijn stelle? Mij dunkt van neen, en zoo ik mij niet bedrieg, dan kan men het eerste dadelijk vorderen, het andere slechts vragen *naar dat de omstandigheden het blijkbaar toelaten*. En hebben niet onlangs een Luijben en een Romme zich in dien zin verklaard, dat hun het tijdstip voor eene nadere wijziging der grondwet niet schijnt gekomen te zijn? . . . Wat overigens de zaak zelve aanbetreft, daarover acht ik het noodeloos mij te verklaren, te meer daar politieke meeningen kunnen uit een loopen, zonder daarom na te laten elkander te eerbiedigen.

Vergeef mij, Mijnheer de Redacteur, deze kleine aanmerking, en leid daaruit slechts de belangstelling af, waarmede ik uwe artikels volg. Zeer gaarne betuig ik u het welgevallen, waarmede ik tot hier toe uwe nommers heb gelezen. De bijval ook dien uwe beschouwingen wegens onzen toestand hier vinden,

bevestigt mij in mijne meening, dat uwe pogingen ten goede heilrijke gevolgen zullen hebben. Ook de ingezondene stukken tegen den Evangelischen Kerkbode, inzonderheid dat, wat de zaak van den Aartsbisschop van Keulen betreft, zijn hier als zeer fiks geprezen, en de overige wegens het Jezuitismus, daarom te meer toegejuicht, om dat men er in het belagchelijke trekt wat geene ernstige wederlegging verdient.

Gij ziet hieruit, Mijnheer de Redacteur, dat uwer redactie ook hier het *welkom* wordt toegeroepen, zoo als dit de *Katholiek* in zijn eerste nommer doet. Het zal mij hoogst aangenaam zijn, indien ik u bij voortduring dezelfde gunstige berigten wegens de beoordeeling des publieks zal kunnen geven, want, daar de aanvallen verdubbelen, is de invloed der verdedigingsbladen ook des te noodzakelijker. Ten deze is de verschijning van den *Katholiek* hier ook als eene gezegende gebeurtenis begroet, terwijl de geëerde schrijver der *Catholijke Nederlandsche Stemmen* door de verhoogde belangrijkheid, die dezelve ook aan zijnen *Godsdienstvriend* bijzet, de vermeerderde erkentelijkheid van het Katholijke publiek in ruime mate verdient. Doch in het bijzonder wil ik hier nog een woord bijvoegen, wegens eerst genoemd nieuw Tijdschrift. — Groot was de verwachting, die men daarvan, ik geloof algemeen, had, en ik betuig het, de mijne was niet van de minste. Intusschen vind ik mij gedwongen te verklaren, dat dezelve, wat mij aangaat, (en hetzelfde verneem ik van kundige mannen, die ik daarover heb ondervraagd) nog is overtroffen. — Zonder op het zoo bezadigde, kiesche en smaakvolle schrijven aan den Eerw. Heer Wennekendonk, en de bemerkingen op het belangrijk opstel over het concordaat van den Heer Olivier, waarin dezelfde heldere en beminnelijke trant heerscht, te wijzen, is het eerste stuk over het Protestantismus, door het oorspronkelijke der opvatting, het breede der beschouwing en de kracht der doortasting, mijns erachtens alleen genoeg, om dit Tijdschrift al aanstonds met eerbied en ontzag te omringen. Zoo groot, ik beken het, is de indruk, dien dit artikel op mij heeft gemaakt, dat ik aanstonds, na hetzelve gelezen te hebben, tegen mijn vroeger gemaakt besluit in, voorgenomen heb, dat Tijdschrift voor mij alleen aan te schaffen! Hoogstwaarschijnlijk is de schrijver van dat stuk mij onbekend, maar het is mij duidelijk, dat het denzelven noch aan diep gevoel en kracht van verbeelding, noch aan uitgebreide kennis, noch aan diepzinnige wijsbegeerte, noch aan echte beginselen en warm Katholicismus, noch aan iets van hetgeen den grooten schrijver uitmaakt, ontbreekt, en dit alles doet mij de hoogste achting voor hem opvatten. Wel is waar dat stof en bewerking voor den ongeoefenden lezer zwaar zijn, maar de man van eenige studie moet hetzelve bewonderen en als vol van gewigtige leering hoogschatten; ook zal hij zich over eene herhaalde lezing niet berouwen. Doch de Heeren van den *Kerkbode*, hoe zullen dezen over dit stuk wel denken? Ik weet het niet, maar ik verbeeld mij dezelve een weinig onthutst, van zoo in het begin van den *Katholiek* den deernisvollen toestand van het *Protestantismus*, zoo meesterlijk ontsluijerd te zien. —

Ziedaar Mijnheer de Redacteur een lang schrijven, waarvan ik u alle vrijheid geef, gebruik te maken, terwijl ik mij hoogachtend onderteeken

B... den 14 Feb. 1842.

Uw bestendigen Lezer.

Wij hebben gebruik gemaakt van de vrijheid, die ons gegeven werd, om bovenstaanden in onze kolommen op te nemen, hoewel bij de weinige kritiek ons zooveel welwillende goedkeuring wordt uitgedrukt, dat het misschien meer kiesch geweest ware, denzelven niet te vermelden. Dan, het geeft ons aanleiding om ons over een punt nader te verklaren, waarover wij ons vroeger misschien, minder duidelijk hadden uitgedrukt. Het is waar, dat de *constitutioneelen* meest allen *regtstreeksche verkiezingen* geeischt hebben, en nog blijven eischen; hoewel wij met *verandering van kiezersstelsel* te vragen, daarom juist niet *regtstreeksche* verkiezingen bedoeld hadden.

Want de Redactie moet, om de waarheid te zeggen, openlijk bekennen, dat zij omtrent dit punt geen bepaaldelijk gevestigde opinie heeft. Het is haar blijkbaar, dat het thans bestaande stelsel noodlottig geweest is, en blijft: maar of nu *regtstreeksche verkiezingen* wezenlijk die verbeteringen zouden aanbrengen, welke wij ten behoeve van het algemeen welzijn noodzakelijk oordeelen, is eene vraag, welke ondanks al datgene wat er over geschreven is, ons tot nu nog niet als *bewezen* voorgekomen; en daarom dan ook gebruikten wij de meer onbepaalde uitdrukkingen van VERANDERING VAN KIEZERSSTELSEL.

Wij stemmen met den geachten schrijver in, dat wij *niet* INGEVOLGE de grondwet regt hebben, om *verandering van kiezersstelsel* te vragen; maar vermeenen ZijnE. de vraag te mogen opperen, of wij niet regt hebben, verbetering te vragen van datgene, wat bijna algemeen, zelfs door de regering als *gebrekkig* beschouwd wordt; te meer daar de grondwet *als geschreven zijnde* door de magt die haar daarstelde gewijzigd kon worden; en zij zelf hiertoe den weg heeft aangewezen. Hier uit volgt wel, zoo als de geachte schrijver, te regt schijnt te kennen te geven, dat de grondwet, welke de grondslag van alle andere wetten is, eigenlijk veel van hare innerlijke kracht verliest, want een harer voornaamste kenmerken behoorde te zijn *onveranderlijkheid*. Maar dit is zoo als wij zoo even zeiden een natuurlijk en onvermijdelijk gevolg daarvan, dat zij GESCHREVEN is.

Overigens moeten wij den geëerden schrijver bekennen, dat ook naar ons inzien het tegenwoordige tijdstip niet geschikt schijnt, om tot de gewenschte veranderingen over te gaan; terwijl daarenboven, al ware het oogenblik geschikt, daartoe, zoover het ons voorkomt, geene mogelijkheid bestaat: waarom wij dan ook voor als nog onze wenschen omtrent het *kiezersstelsel* vermeenen te moeten bepalen, tot verbetering der thans bestaande *reglementen*.

Frederik Hurter. Het Schaakspel. Het Josephismus.

Uit de voortreffelijke geschiedenis van Paus Innocentius III, waarin zoo vele schitterende bladzijden, wegens de noodzakelijke eenheid des geloofs, de instelling en de gewigtigheid van het oppergezag des Pausen en het snoode der pogingen van hen, die zich tegen hetzelve verzetten, worden aangetroffen, kent de lezende wereld sedert jaren den president van het *protestantsch consistorie van Schaffhausen*, den geleerden *Frederik Hurter*.

Minder bekend hier te lande is een ander werk van denzelfden schrijver, *Ausflug nach Wien und Presburg*, waaruit wij onze lezers hier eenige uittreksels willen mededeelen. Zij behelzen, het eene, eene *staatkundige beschouwing van het schaakspel*, het andere *eenige bemerkingen op het Josephismus*. Tot hiertoe was het niemand in de gedachten gekomen, om het aloude vorstelijke schaakspel als een kort begrip der staatkundige wetenschap van vroegere eeuwen te verklaren, en als eene schets en afbeelding der staatsregeling, welke voor de omwenteling in Europa vrij algemeen was, voor te stellen. Het is echter zulk eene verklaring en uitlegging, welke Hurter in het genoemde werk van het schaakspel geeft. Wij laten dezelve hier als eene proeve van geestige en oordeelkundige opvatting volgen.

„Men behoeft slechts eene enkele partij van het schaakspel aan te zien, zegt de geleerde Zwitsersche Predikant, om aanstonds overtuigd te zijn, dat hetzelve noch door een *radikaal* noch door een *absolutist* is kunnen uitgevonden geworden. Het vertoont al te duidelijk de trapswijze verdeeling der maatschappij in standen, bij welke aan elk zijne plaats, zijn rang en zijne beweging in scherp afgeteekende mate is aangewezen, dan dat er van hen, die alleen door het zamenkneden van alle elementen der maatschappij het banket des gemeenschappelijken heils zouden willen bereiden, tot de diepe gedachte hadde kunnen geraken, welk ons uit het *schaakspel* toestraalt.

De *torens* of *kasteelen* toonen zich als de hoekzuilen des gezamenlijken staatsbouws, en mogen vergeleken worden bij den *hoogen adel*, die ernstig en vast, in afgemeten gang ter eer en ter weer van den staat handelt. — Het naast bij het *middelpunt*, om hetwelk zich alles schaart en waarin de *waardigste rust met de levendigste beweging* zich vereenigt, staat de *hooge geestelijkheid* (the bishops noemen ook de Engelsche die figuren, welke wij den naam van raadsheeren geven) zeer wel aldaar geplaatst, omdat het oog der kerk over den ganschen omvang des ineenloopenden levens moet uitgestrekt zijn. Echter zijn de bewegingen van den hoogen adel en der hooge geestelijkheid, zoo als derzelver aard en wezen, zeer verschillend, hoezeer beide zich ver uitstrekken, naar dat het heil des staats zulks vordert. — Tusschen hen staat de *Ridderschap*, toegerust en stout ten kamp voortspringend, maar door maat, wet en voorschrift beteugeld en strenger gebonden dan de, haar in gezag en werking overtreffende, Hoogere standen. — In het midden beweegt zich de polsslag des ganschen levens, de *majesteit des konings*, en naast zijnen geheiligden persoon de *kanselier* (*visier* noemen de Persen de figuur, die bij ons den naam van Koningin draagt) met zijne naar alle zijden blikkende oogen, zijnen vlug naar alle kanten bewegenden gang, immer bereid om naar alle rigtingen tot raad en daad, tot voor- en tegenweer heen te vliegen. — Vóór hen staan in eene lange rij de *boeren*, hier zoo als werkelijk in den staat door hun aantal vergoedende, wat elk in het bijzonder aan waarde ontbreekt; ondergeschikt, wel is waar, aan de voornoemde hoogere standen, maar toch niet gelijk de Indische *Paria's* veroordeeld, om immer, allen in denzelfden stand te verblijven, doch, zoo als het zich in alle tijden bewaarheid heeft, nog altijd in de mogelijkheid, om door bekwaamheid, kloekmoedigheid en geluk, tot den hoogen trap van kanselier, tot den rang van Rijksbaron, tot de waardigheid van Prima's op te stijgen. De aristokraat kon noch wilde de trappen der maatschappij zoodanig afsluiten, dat het den laagsten, onder gunstige omstandigheden, niet altijd mogelijk ware tot den hoogsten graad op te klimmen. Maar de radikaal zou dan alleen gemeend hebben, in zijn werk geslaagd te zijn, wanneer hij onder de vaak niets beteekenende, vaak verdervende kreet van, *geen voorregt van geboorte, stand of rang!* alles in hetzelfde slijk had neergetrokken, om vervolgens met den breeden schoen des eedgenootschaps daarover heen te stappen, of althans het duizelige en schurftige ros der gelijkheid ter verdelging zou aangehitst hebben. —

De absolutist had reeds het eerste spel niet uitgespeeld, maar had aanstonds, zoodra hij eenig verlies had ondergaan, hetzelve met zijn *renetto* omgeworpen. *(Het vervolg hierna.)*

Men vindt in de *Arnh. Cour.* van den 16 Februarij het volgende tamelijk piquant vers:

Een OUD-VADERLIJK DOMPERRIDDER aan eenen OPPOSANT.

(Ingezonden.)

Wie zijt gij, die u durft vermeten
De rust te storen die 'k geniet,
Door breed de feilen uit te meten
Die ge in den gang van 't staatswerk ziet?
Zwijg! laat mij in mijn' zorgstoel droomen,
Waar 'k mij genoeglijk heb gezet;
Waar 'k mij de schijven toe zie stroomen,
Mij toegekend op 't mild budget.

Zwijg toch! en maak het volk niet wakker:
Slechts suffers passen in mijn kraam;
't Volk werke, en zwoeg', en ploeg den akker,
Maar 't is tot denken onbekwaam.
Wie zal toch 't volk bij 't kiezen halen
Van staatsliên! — Neen, het ga hoe 't ga,
't Volk mag niet meêdoen; — slechts betalen
Voor turf, patent, et caetera.

Betalen, ja, gedwee zich voegen
Naar elken opgelegden last,
Met schralen kost zich vergenoegen,
— Ziedaar wat in mijn stelsel past.
Ziedaar, wat ruim mij heil doet smaken,
En mijn met lint versierde borst
In onuitdoof'bren gloed doet blaken,
In gloed voor vaderland en vorst.

Hou op, gebreken aan te wijzen
En luid te roepen om herstel;
Ik vind alom slechts stof tot prijzen;
't Gaat alles best, want 't gaat *mij* wel.

Wat praat ge van *bezuinigingen*,
Van *orde*, *eenheid*, *kracht*, *verband*,
Van *volksgeest*, en meer dwaze dingen,
Niet passend voor Oud-Nederland!

Wat praat ge van *wanord'lijkheden*,
Volhardingsvruchten, *staatsbankroet*?
Weet, wat 's lands wijze vad'ren deden,
Is me altijd, onbekeken, goed.
Zijn soms millioenen weggesmeten,
Of per abuis 't bestuur ontgleên,
Wij wierpen — 't is reeds lang vergeten —
Den *liefdemantel* er om heen.

'k Bespeur, en 't kan mijn ziel bekoren,
Dat men de nieuwigheden haat,
En 't schip van staat, gelijk te voren,
Naar d' ouden koers nog drijven laat.
Die koers is heerlijk, dat 's gebleken:
't Gaat opperbest; men loov' en prijz'!
Maak toch geen ophef van gebreken,
Maak toch het domme volk niet wijs!

Verlichting, vrijheid, voorwaarts streven,
Zijn klanken, dwaasheid, ijdelheên;
Onwrikbaar 't oude aan te kleven,
Zij Neêrlands doel en roem alleen.
Wat beuzelt ge, dat licht en klaarheid
Meer heilvol zijn dan duisternis,
En dat de ronde vriend der waarheid
De beste vriend der vorsten is!

Laat af die wanleer te verkonden;
Ik haat die taal, ik schuw dat licht;
't Zijn heillooze oppositie-vonden,
Waarmeê men niets dan onrust sticht.
't Geloovig landskind mag nooit haken,
Naar die vrijzinnige ijdelheid,
Hij moet in laaijen geestdrift blaken,
Voor alles wat 's lands vad'ren vleit.

Wat immer de achtb're staatsliên deden,
— Verkozen zonder 's volks beleid —
Men zij met al hun doen te vreden,
En vind' slechts stof tot dankbaarheid.
Men zeg nooit morrend: » IJveraren
» Voor d'ouden slakkengang! komt, ziet,
» Wat wrange vrucht, sints tal van jaren,
» Ons uw versleten stelsel biedt!"

Met onverstoorb're kalmte hopen,
Berusten, dulden, volgzaam, stil,
Steeds de oogen digt — de beurzen open,
Dat moet het volk; dat is mijn wil.
't Geloovig landskind mag nooit vragen
Wanneer zijn zweet de schatkist stijft,
Of men hem niet te zwaar doet dragen,
En *waar* al 't opgebragte blijft.

Op Neêrlands grootheid luidkeels roemen,
Op vrijheid welvaart en geluk,
Ons 't heilrijkst volk der aarde noemen,
Ons staatsbeleid een meesterstuk;
Den vorst met dikke wierookwalmen
Omhullen, knielen voor 't gezag,
En in 't gedreun van jubelgalmen
Versmoren 't lustig volksgeklag:

In lof en grootspraak nooit verflaauwen,
En met de handen in den schoot
Den roem van 't voorgeslacht herkaauwen, —
Zie, dat is edel, schoon, en groot!
Dat heet zijn vaderland beminnen!
Dat eischt het heil van 't algemeen!
Dat doet ons gunst en aanzien winnen!
Dat maak ons groot, en rijk meteen!

Daarom, laat me in mijn zorgstoel droomen,
Waar 'k mij genoeglijk heb gezet;
Waar 'k mij de schijven toe zie stroomen,
Mij toegekend op 't mild budget.
'k Word ongerust; — 't volk spitst reeds de ooren!
Ach! zoo uw taal eens ingang vond!
Zwijg opposant! — 'k wil niets meer hooren, —
— Volksleider! — woelgeest! — houd den mond!!!—

Januarij 1842. *V. W.*

MENGELWERK.

Uit het *Weekblad van het Regt* van 14 Februarij, nemen wij het volgende over van den geachten regtsgeleerden, S. P. LIPMAN.

De heer VAN MAANEN.
CONFLICTEN-WET.

I.

In 1822, onder Willem I, heeft de heer van Maanen zijne *conflicten-ordonnantie* vervaardigd. In 1842, onder Willem II, heeft dezelfde uitmuntende Staatsman eene *conflicten-wet* in gereedheid gebragt.

Wij willen niets afdingen van den lof van zelden geëvenaarden moed, waarop die daad aanspraak geeft.

De heer van Maanen onderwerpt thans zijn *conflicten-stelsel* aan het oordeel der Staten-Generaal, en zal voor de Nederlandsche Volksvertegenwoordigers optreden, als verdediger van eene WET, na gedurende twintig jaren een BESLUIT toereikend te hebben geacht.

De heer van Maanen geeft aan zijne minder ervarene ambtgenooten eene onwaardeerbare les, waarvan zij ongetwijfeld partij zullen trekken.

Hij deinst niet terug voor den pligt, welken zijne *tegenwoordige* overtuiging hem voorschrijft, noch voor de verantwoordelijkheid, welke zijne *voormalige* overtuiging hem oplegt. Hij vreest niet, dat de Staten-Generaal zijne gewigtige taak zullen bemoeijelijken, noch hem rekenschap afvragen van de conflicten-*besluiten*, welk hij nog in 1841 heeft onderteekend — *als verantwoordelijk Minister heeft onderteekend.*

Doch hoe belangrijk die daad, uit een staatkundig gezigtspunt, voor den Minister en zijne ambtgenooten moge zijn, het regt mag niet aan de staatkunde worden opgeofferd.

De twintigjarige ervaring van den heer van Maanen in dit vak, *qu'il a créé dans ce pays*, maakt het althans niet minder noodig, het *conflicten-ontwerp* aan eenen gestrengen toets te onderwerpen.

Al hetgeen de heer van Maanen met billijkheid vergen kan, is, dat zijn werk zonder vooringenomenheid worde *getoetst*. De aanbeveling van zijnen naam kan de noodzakelijkheid van een volledig onderzoek niet wegnemen.

Hij heeft de vraag opgeworpen tusschen de praerogativen der Kroon en de attributen der Regterlijke Magt. Het gewigt van dit vraagpunt *behoort alle overijling, ook van de beraadslagingen, uit te sluiten*. Geene overrompeling belemmere hier een volledig onderzoek.

Wij vleijen ons, dat men door geene overhaasting aan de regtsgeleerden in Nederland de gelegenheid zal willen ontnemen, om hunne meening te uiten over dit nieuwe werk van den heer van Maanen. Wij behouden ons voor, de onze in een volgend artikel te ontwikkelen.

Amsterdam, den 10 Februarij 1842.

S. P. LIPMAN.

ADVERTENTIEN.

MAGAZIJN
VAN
LAKENS
tot vastgestelde Prijzen.

A. PANIS, heeft de eer zijne geëerde begunstigers te berigten, dat hij van de voornaamste fabrijken, ontvangen heeft een groot en nieuw assortiment LAKENS, DRAP ROIJAL etc. etc. Door den buitengewonen voordeeligen inkoop is hij in staat gesteld deze goederen 15% minder dan het vorige jaar te kunnen verkoopen.

Adverteert tevens, het geëerde Publiek, dat hij alle soorten van Burger en Militaire KLEEDINGSTUKKEN, tegen billijke en vastgestelde prijzen doet vervaardigen.

Hij beveelt zich bij voortduring in de gunst van allen, die hem met hun vertrouwen gelieven te vereeren.

Op proef te Koop.

Een best staande Langharige JAGTHOND; voornamelijk op die der SNIPPEN, bij A. SCHOENMAKERS te *Optog*.

*** Bij den Drukker en Uitgever dezes is van de Pers gekomen, en verkrijgbaar gesteld:
DE WARE GODVRUCHTIGHEID, tot de ALLERHEILIGSTE MAAGD en MOEDER GODS *MARIA*, naar het Italiaansch door Alphonsus de Ligorio, Bisschop van St. Agatha, in het Rijk van Napels. *Derde Druk*, Prijs, 10 Cents, met het dozijn tot veel mindere prijzen.

De Notaris P. GELPKE, residerende te *Dinther*, zal voor het Roomsch Katholijk Kerk-Bestuur van *Heeswijk*, op Dingsdag den 1 Maart 1842 des voormiddags om 9 ure, ten huize van de Weduwe WILLEM VAN DOORN te *Heeswijk* publiek verkoopen:
100 Koopen extra lange en regte EIKEN-BOOMEN staande in de Kerkenweide en Kerkenbosch aan de Zuidwillemsvaart onder *Schijndel*, zullende met No. 1 in de weide begonnen worden.

Op Maandag den 21 Februarij 1842, des voormiddags om *elf* ure, zal er door den Vendumeester JOHANNES DE BRUIJN, op het Orthenende nabij het Hooi-Magazijn, worden overgegaan, tot de verkoop van: een KARRETJE voor vier personen op riemen, een vierwielige HOOI- of MESTWAGEN, een Hollandsche CHAIS zonder Kap, een HANDKARRETJE, differente CHAIS en andere TUIGEN, HOOI-SCHALEN, BALANCEN, IJzeren GEWIGTEN, WIPPEN, GAFFELS en hetgeen verder ten berde zal worden gebragt.
Zegt het voort.

Al degenen, die iets te vorderen hebben van JOHANNES CORNELIS VAN DE VEN, Herbergier, wonende te *Vught*, worden verzocht, daarvan Specifieke opgaven, binnen 8 dagen, te doen, ten kantore van den Notaris MOLHUIJSEN te *Vught* of van den Notaris DE BERGH, te *'s Hertogenbosch*.
's Hertogenbosch, den 17 Februarij 1842.

Men moet het zien om te gelooven

Dezelfde Heer Reiziger, die uitgepakt is bij den Heer CHEVALIER, op de groote Markt te *'s Bosch*, doet aan het geëerd publiek berigten, dat hij zijne GOEDEREN nog tot meer verminderde prijzen zal verkoopen:
Te weten: Bruin Zwart Blaauw Grijs LAKEN à *f* 3.00 de beste kwaliteit, Russisch Groen, Russisch Bruin, Blaauw, Zwart, LAKEN à *f* 4.00 de allerfijnste LAKENS of Russisch Groen, Blaauw en Russisch Zwart LAKEN à *f* 5,50
Eene mooije partij fijne SHAWLS ¼ à 75 Cts. dito ¼ mooije fijne SHAWLS à *f* 3,00 extra fijne ¼ à *f* 5,50.
Een partij schoone Zijden VESTEN à *f* 2,50 en eenige zeer fijne à *f* 4,00, VRIEZEN extra fijn à *f* 3, en *f* 3,75.
Blijft bepaald tot den 25 dezer.

De SOCIETEIT DER NAVIGATIE OP DE *ZUID-WILLEMSVAART*, maakt bekend, dat, te beginnen *op Woensdag den 16 Februarij*, hare dienst op de gewone wijze zal hervat worden, namelijk:
Dagelijks, behalve des Zondags, eene VOLKSSCHUIT, des avonds ten 5 ure van *'sHERTOGENBOSCH* naar *MAASTRICHT*, en eene des morgens ten 7 ure van *MAASTRICHT* naar *'sHERTOGENBOSCH*.
Driemaal 'sweeks eene PAKSCHUIT, zoowel van *MAASTRICHT* als van *'s HERTOGENBOSCH*, des morgens ten 7 ure.
Nadere informatien te bekomen aan het Navigatie-Kantoor, Breede Haven te *'sHertogenbosch* en bij M. WENMAEKERS te *Maastricht*.

MARKT-BERIGT.

De prijzen der granen alhier, van Donderdag den 17 Februarij 1842, zijn geweest.

Rogge (per Ned. Mud.)	*f* 5.66 a *f* 4,75.
Boekweit.	- 6.41 a - 5,33.
Haver.	- 2,48 a - 2,00.
Garst.	- 0,00 a - 0,00.
Het Ned. pond Boter.	- 0,84 a - 0,70.
De 3 » » Roggebrood 29½ Cents.	

Zijnde de middelprijs van de Rogge waarnaar de zetting van het brood op heden geschiedt *f* 5,12⁹².

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

De belgische fondsen van den 17 Februarij 1842.
De 2½ pCt niet gen. de 5 pCt 102¼ de 4 pCt 93½ de 3 pCt 73½ de 4 pCt 84½ Ard. 22½ Rome 1832 102¾.

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN
BEURS VAN AMSTERDAM.
Heden, Woensdag 16 Februarij 4½ Ure.

W. S. 2½ pCt. 52½, [illegible] Dito 4 pCt 100⅞, [illegible] Kanabij *f* 26½, Synd. 4½ pCt 92⅜, [illegible] Dito 3½ pCt 77½. Handelm. 157¼ [illegible] O l. 5 pCt. 98⅞, [illegible] Ard. 85 p. st. 22⅝, [illegible] Oude Russen 105⅞, 106. Metalliek 107. Mexik 33. Columb 16.

Ter Drukkerij van D. A. A. DE ROOY, te *'s Bosch*